

Klagenemnda for krav om kompensasjon og billighetserstatning
for psykiske belastningsskader som følge av deltakelse i
internasjonale operasjoner

Unntatt off., jf. offl § 13.1 jf. fvl § 13.1

VEDTAK

Klagesak nr.: 38/2014

Klager: [REDACTED]

Klagers prosessfullmektig: John Tuflått

Klagen gjelder: Krav om kompensasjon etter forskrift 2009-12-22 nr. 1768 om særskilt kompensasjonsordning – om innhenting av spesialisterklæring

Beslutningsdato: 25. august 2015

I behandlingen har deltatt: Anne Stine Eger Mollestad
Mille Haslund Mellbye
Claus Brynildsen
Trond Jørgensen

Konklusjon: Klagen tas til følge. Saksomkostninger i anledning klagen dekkes i sin helhet.

1. Sammendrag av sakens faktiske sider

Klagen gjelder krav om 65 G etter forskrift 2009-12-22 nr. 1768 om særskilt kompensasjonsordning for psykiske belastningsskader som følge av deltakelse i internasjonale operasjoner (kompensasjonsforskriften).

Statens pensjonskasse (SPK) innvilget i vedtak av 15. august 2012 billighetserstatning på kroner 310 239, men avslø krav om erstatning etter den særskilte kompensasjonsordningen.

I sak 6/2013 ble saken behandlet i Klagenemnda. I vedtaket fra SPK var det fastslått at det forelå årsakssammenheng mellom hans psykiske lidelse og tjenesten. Det sentrale spørsmålet i saken var derfor om den psykiske belastningsskaden hadde medført en varig ervervsmessig uførhet. Nemnda omgjorde SPKs vedtak og innvilget gradert kompensasjon med 30 % etter 65 G ordningen. Vedtaket er datert 13. juni 2013.

██████████ har på ny fremsatt søknad om kompensasjon etter den særskilte kompensasjonsordningen. I brev av 8. oktober 2013 ønsket skadelidte at SPK utbetalte de resterende 70 % av 65 G. Dette skyldes at skadelidte den ████████ oktober ████████ falt på isen og skadet armen og skulderen mens han måtte snø. Etter dette falt han helt ut av arbeidslivet og er blitt 100 % ufør.

Skadelidte mener at skulderplagene er et uvesentlig bidrag i årsaksbildet. Videre mener SPK at skadelidte ville blitt 100 % arbeidsufør i ethvert arbeid dersom PTSD-plagene tenkes bort. Det er SPK som har bevisbyrden for at skadelidte ville falt ut av arbeid pga. skulderplagene. Dette finner skadelidte ikke sannsynliggjort. Skadelidte føler seg berettiget til full kompensasjon etter forskriften om psykiske belastningsskader som følge av deltakelse i internasjonale operasjoner.

SPK har vedtak av 2. september 2014 gitt fullt avslag. SPK har vurdert kravet ut fra om vilkårene for etteroppgjør ved endringer i skadelidtes ervervsmessig uførhet etter forskriften § 8 er til stede.

Både skadelidte og hans advokat møtte ved nemndsbehandlingen, og gjorde nærmere rede for sitt syn på saken. SPK var også tilstede under behandlingen i nemnda.

2. Klagenemndas vurdering

Skadelidte er tidligere tilkjent erstatning med 30 % av 65 G, jf. vedtak i Klagenemnda sak 6/2013. Den sentrale problemstillingen her er om vilkårene for etteroppgjør etter forskriften § 8 er tilstede.

Forskriften § 8 første ledd lyder som følgende;

«Er kompensasjonen fastsatt etter § 4 eller § 4a i denne forskrift, kan skadelidte kreve etteroppgjør dersom den varige ervervsmessige uføregraden som følge av skaden endrer seg vesentlig. Krav om etteroppgjør må fremsettes innen 5 år etter at oppgjøret var avsluttet».

Det er etter forskriften et krav om at uføregraden har endret seg vesentlig. Nemnda viser til at skadelidtes uføregrad ble ansett å være 30 % i 2013. Etter dette har skadelidte blitt innvilget

uførepensjon med en uføregrad på 100 %. Nemnda er ikke bundet av vedtak fra trygden, men nemnda legger til grunn at skadelidtes uførhetsgrad med 100 % ikke er bestridt av SPK.

Nemnda er av den oppfatning at en forverring av uføregraden med 70 % klart tilfredsstillende vesentlighetskravet etter forskriften. Nemnda er enig med SPK når de anfører at vurderingen må tolkes på tilsvarende måte som etter yrkesskadeforskriften § 5-1. Det vises i den sammenheng til NOU 1994:20 side 182 hvor det antydes at en endring på minst 20 % vil tilfredsstillende vesentlighetskravet.

Det blir etter dette avgjørende om den forverringen som har skjedd i skadelidtes uførhetsgrad, er en følge hans psykiske belastningsskade som følge av deltakelsen i internasjonale operasjoner, eller om denne skyldes skaden han pådro seg ved fallet på isen.

Nemnda finner det klart at skadelidtes forverring i uføregraden skyldes hans psykiske plager. Det vises til det tidligere vedtaket i sak 6/2013, hvor det bl.a. fremgår:

«Skadelidte har uomtvistelig store plager som følge av skaden han ble påført og hans arbeidsevne i det alminnelige arbeidsmarkedet er tilnærmet fraværende. Han har dog fungert godt i det som fremstår som et evigvarende arbeidsmarkedstiltak. Han har ikke vært i stand til å søke seg arbeid utenfor den skjermede og tilrettelagte arbeidsplassen. Sånn sett står man overfor en helt særegen trygdemessig løsning som verken kan defineres som vanlig arbeid eller som trygd».

Videre uttales det:

«Den sakkyndige har vurdert skadelidte å være varig ervervsufør. Realiteten er dog at skadelidte gjennom arbeidsmarkedstiltaket har evnet å nyttiggjøre seg en viss restervervsevne. Dette er det blitt spesielt tilrettelagt for. Fraværet av en slik ordning, ville ha medført at skadelidte ville ha vært 100% uføretrygdet. Da ville han ha vært berettiget til full kompensasjon».

Når det gjelder skadelidtes psykiske skader har han hoveddiagnosen PTSD. Det følger av spesialisterklæringen fra dr. Myrvang at disse plagene har gitt skadelidte en VMI på 34 % og ingen restervervsevne. Nemnda vurderer det slik at hans psykiske skade fra internasjonal operasjon således har tilstrekkelig styrke til å medføre en fullstendig uføregrad. Fallet på isen som SPK mener er grunnen til at han nå har falt helt ut av arbeidslivet, fremstår etter nemndas vurdering som svært beskjedent, og ville ikke isolert sett ha ført til ervervsuførhet. Skadelidte har selv forklart at hans fysiske skader etter fallet på isen er tilhelet, og at han ikke lenger er plaget av smertene. Det underbygges av uttalelse datert 23. juli 2015 fra skadelidtes fastlege Merethe Sommersteth, hvor det heter:

«Attesten avgis etter ønske fra pt og angis brukt i forbindelse med ankesak. Det bekreftes at pt. pådro seg en skulderskade i hø-skulder ved fall på isen [REDAKERT]. Ble operert med forsøk på sammensying av supraspinatmuskel, dette var ikke mulig. Pt har etter dette trent opp sin hø. arm til samme funksjon og styrke som før skaden. Han har full bevegelighet i skulderleddet, og viser sin styrke ved 20 hurtige armhevinger!»

I statusrapport fra veileder ved arbeidsmarkedsbedriften skadelidte er tilknyttet, fremkommer 3. mai 2013 følgende om hans ferdigheter og samarbeid:

«(skadelidte) fungerer og trives best i arbeidsroller der han ikke trenger å forholde seg til en annen (andre) i selve oppgaven... Med dette som utg.punkt, har (skadelidte) over lengre tid fått tilrettelagt oppgaver som han kan utføre helt på egen hånd/ alene. ... Men arbeidsmiljøet påvirker han i det daglige, iht lyder, stemmer, andres bevegelser og språk – da han er sterkt preget av

posttraumatisk stress syndrom (dignose?). Dette, mener (skadelidte), sliter mer og mer på ham – og fører til utmattelse (panikk/-tanker/assosiasjoner) både på arbeidsplassen, men også på fritiden. Over tid har dette blitt forverret istedenfor å avta.»

NAV i sitt uførvedtak datert 1. oktober 2013 lagt til grunn at årsaken til skadelidtes arbeidsuførhet er forårsaket av den godkjente yrkesskaden, og at den har medført 100% varig nedsatt ervervsevne. Skadetidspunktet er satt til 1. november [REDACTED].

Nemnda finner etter dette at skadelidtes skade er vesentlig endret, og at han derfor er berettiget til ytterligere kompensasjon. Nemnda kan ikke se at det er sannsynliggjort andre årsaker til hans uførhet enn den psykiske belastningslidelsen.

Klagen tas etter dette til følge. Skadelidte tilkjennes full kompensasjon tilsvarende 65 G med fradrag for tidligere erkjent erstatning.

For klageomgangen er det fremsatt krav om dekning av utgifter til juridisk bistand stort kr. 35.606,- inkl. mv. Kravet gjelder en tidsbruk på 14 timer og 30 minutter. I henhold til forskrift av 24. juni 2011 om klagenemnda § 11, dekkes rimelige og nødvendige utgifter til juridisk bistand i anledning klageomgangen. Salærkravet dekkes fullt ut.

For skadelidtes fremmøte er det lagt frem et krav på totalt kr. 5 190. Utgiftene omfatter fly, buss og overnatting på hotell. Nemnda finner at utgiftene ligger innenfor det rimelige og nødvendige.

3. Konklusjon

Klagen tas til følge når det gjelder kravet om økt kompensasjon.

Vedrørende saksomkostninger for klageomgangen skal SPK utbetale kr. 35.606,- inkl. mva. i salær, samt kr. 5190,- for skadelidtes utgifter i forbindelse med møte for nemnda.

Vedtaket er enstemmig.

Oslo, 21. september 2015

Anne Stine Eger Mollestad
Klagenemndas leder